

kun er Tale om 4 til 5. Der er altsaa heller ikke Tale om nogen synderlig vid Udstrækning, nemlig kun Halvdelen af, hvad der er det Normale. Vi maae altsaa holde os til det 3de Punkt som Grund til at oprette disse Embede, nemlig det, at der er en fattig Befolkning, som ikke er istand til at lønne en practiserende Læge, og at det derfor kunde være ønskeligt, at Staten, for at Sundhedsforholdsregler ikke skulde forsvømmes i dette District, skjød noget til ved at oprette disse Embede. I en saadan Grund ligger der et meget godt Princip, som jeg kun ønskede at see udført i en langt videre Udstrækning, end her er skeet, og jeg maa strax tilføje, ogsaa paa en anden Maade. Naar vi nemlig nu, efterat vi have seet, hvad der findes i Finantslovens Motiver, eftersee, hvormange Districtslæger der findes paa Landet af de 91, som findes i hele Landet, viser det sig, at der kun er 25 ansatte i Landdistricterne, medens 66 findes i Bydistricter, i Kjøbstæderne. Her er altsaa et Misforhold tilstede. Jeg skal fremdeles oplyse, at der i Kjøbstæderne foruden disse 66 Districtslæger findes 102 practiserende Læger, altsaa 2 til 3 Læger i hver Kjøbstad, og man kan regne, at der gaar 1140 Indbyggere paa hver Læge i Kjøbstæderne. Men, hvorledes forholder det sig paa Landet? Ja, ville vi gjøre Regnskabet op, kommer der 25 Districtslæger og 79 practiserende Læger paa Landet, og dette giver 11,936 Indbyggere paa hver Læge. Dette er en betydelig Forskjel; det er uforholdsmæssigt. Jeg maa dog her gjøre opmærksom paa, at naar jeg har opregnet, hvorledes Forholdene ere mellem practiserende Læger og Districtslæger, har jeg kun kunnet gjøre mig bekendt dermed gennem Indberetningen af 1860; jeg har ikke kunnet opdrive nogen Efterretning senere end denne Datum. Der kan være skeet Forandring, det indrømmer jeg, og navnlig er det mig bekendt, at der i de senere Aar fra Universitetet er udgaaet en Mængde medicinske Candidater forholdsviis imod, hvad der tidligere var Tilfældet; men jeg fastholder et Tidspunkt, som dog ikke ligger saa særdeles langt tilbage, for dog at kunne orientere sig noget i disse For-

hold, thi nogen Betledning er bedre end ingen. Naar vi ville dele Arealet for hele Landet efter det Antal af Districtslæger, som findes paa Landet, saa vil jeg fradrage 4 Quadratinile for hver Kjøbstad, som jeg anser for at være det Terrain, hvorpaa Districtslægen i en Kjøbstad bør bevæge sig. Det er saaledes 4 Quadratinile, som her er Tale om at ansætte en Districtslæge for, og naar vi altsaa for hver Kjøbstad tage 4 Quadratinile bort som det Terrain, hvorpaa Lægen skal bevæge sig udenfor Kjøbstadens Grund, beholde vi 536 Quadratinile tilbage, og det giver for hver Landdistrictslæge 21 Quadratinile. Sa vil man sige, men Staten kan jo dog ikke ansætte en saadan Masse Læger, som der vilde høre til, for at bringe Forholdet blot nogenlunde i Eighed med, hvad man her foreslaaer, nemlig at der kun skulde være 9000 Indvaanere i hvert District, thi saa maatte man komme til at ansætte 80 nye Læger. Jeg vil dog ikke sige, at den Ulykke var saa meget stor for Statskassen, om man ansatte 80 nye Læger, naar de ikke fik højere Gage end 300 Rd. om Aaret. (En Stemme: 400 Rd.). Ja, 3 à 400 Rd.; Begyndelsesgagen er 376 Rd.; det vilde altsaa blive 20 til 30,000 Rd. om Aaret. Dette vilde ikke være saa uoverskommeligt for Statskassen, naar den offerer saa umaadelige Summer til andre Diemed. Naar det Princip, at Statskassen bør komme Behoerne til Hjælp, hvor Lægetilsynet ikke er tilstrækkeligt, og hvor det ikke kan antages igjennem privat Arbejde at kunne gjøres fuldstændigt, slaes fast, saa tror jeg ogsaa, at man maa komme til at sige, at der bør ansættes mange flere Læger, end der er ansat, men Spørgsmaalet bliver da, om denne Ansættelse bør skee paa den nuværende Maade. I den Henseende er jeg uenig i den Maade, hvorpaa Ministeriet i dette Tilfælde er gaaet frem; thi det forekommer mig, at naar en Befolkning, saaledes som det her har været Tilfældet, ansøgte om, at der maatte blive ydet den Hjælp til Ansættelsen af en Læge, var det naturligt, at Staten sagde: ja, til en Begyndelse vilde vi understøtte en Læge med en Indtægt af f. Ex. det samme Beløb, som en Districtslæge i Begyndelsen erholder, altsaa 300 Rd. om Aaret